د لمبو کلی

د شعرونو مجموعه

Ketabton.com

اسدالله »زمری«

کال 2000/۱۳۷۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم	: د لمبو کلی
شاعر	: اسدالله زمری
د چاپ تاریخ	: ۱۳۷۹
لمړی چاپ	: ۱۳۷۹
تیراژ	: ۵۰۰ جلد

اهداء

زما سوځیدلو کلیوالو ته !

د انتیر نیټ په مخ ترتیب او ډیزاین کوونکي : مړوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

سګروټې

دزړه تنور کې مې سکروټې دې بليږی پسی

په سر پرتې مې درنې ګټې دې درنيږی پسی

د وخت څپيړی راوريږي مې د روح په رخسار

په تن راوښتې راته ختې دې پلنيږي پسی

92/10/26

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او کرکه

دژوندانه د ترخو زهرو....

له سرو وینو ډک دی !

دزمانی د کړاوونو په منګلو کښې ښکیل،

چې د دی سوی ګوګل تنګ محیط ئې لا ښکیکاږی

ورته حیران یمه زه

چې دی یوه موټی دغوښو اورګونو ټوټی،

ټولی نړی نه لادرنه او ستره

له ښو او ښکلو سره، او له بدیو ځینی

څنګه دا ستره مینه؟

څنګه دالویه کرکه؟

سره یوکړی او ځای کړی ئې ده خپل زړګی کې؛

پدی وړوکی ځای کې.

ورته حیران یمه زه؛

ورته حیرانه نړی....

۲/۱۴/ ۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجرت شپه

خدايه څومره دی اوږده د غم دا شپه شوه
له پيرۍ نه ئې اوږ ده هره شيبه شوه
ورته عمر د عيسی زغم د يونس را
چې مې ډکه د زړګې د زغم کاسه شوه

۹۳/۸/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

اور پری بل ؤ له پښوا نه خو اوس سکور شو

د نیستي غربۍ په درست جهان کی خپور شو

ټول د مرګ او بد بختی فریاد فریاد شو

خوږ وطن می، دی خوارو ولس ته ګور شو

۲۲/۸/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان مهاجر

لــه وطن نه لری پـروت یـم لـکـه مـړي
د غـمـونـو تـور تـوفـان پـه مـخـه کړي
شی هر قدم چي ږدم غزي می په پــښو
یـتـړی د غربت د ژوندون بار کړم ستړی

۲۲/ ۸/۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان ولس کړیکه

د کاله په انګړ کډه راته مرګی شـــو
د کلــو د سر د ښمن مې سکنـــی شـو
نه مې وس د کوم پاڅون شته، نه د ناستې
د وطن هر یو قدم مې تورلوګـــی شـو

۹۳/۸/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طاعون په کام کې

نه د مرګ د پنجو ښکار شوم نه ژوندی یم
د وطـن د کنډوالو یو تــور کودی یــم
د غربت د طاعون کام کې یــم لــویــدلــی
په دې لوی جهان کې تولو ته پردی یم

۸/۲۲/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال

په وطن مو راخپره توره و باده

په هر کور کښه د مرګ او ویر ژړا ده

د نوکرو نوکران مو باداران شول

خدایه دا مو بیا د کوم جرم سزاده

۹۳/۸/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

داد د ځمکی په سر جوړ جنت :آلمان کې

لکه پروت چې یم د غم په تور زندان کې

نه غریبي یې لیدو ته زما سترګې

همیشه دی یم وطنه په آرمان کې

دتا مینی مې په ټول بدن ،اوربل کړ

د سوز چیغه می خوره شوه په آسمان کې

ستا په یاد می دزړه وینی و هی داری

راته سوزی می هډونه ستا هجران کې

چی به نوم دخپل وطن وربانډی کیږدی

داسی ځای به پیدا نه کړی ټول جهان کې

۹۳/۸/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

خلیفه کړ تا پخپله په جهان کې
تا اشرف المخلوقات کړ په قرآن کې
اوس چې سوځی تل د رنگ، نژاد تو پیر کې
دا دی څه نفرت ګډ کړی په انسان کې
ورور دی وواژه دورور په لاس په کرکه
دا وحشت خو مونده نه شی په حیوان کې
چې دی ورک کړ د نیستی په تور ګرداب کې
څه ګناه دی وه لیدلی په افغان کې
که دی جوړ زما وطن ځینی دوزخ کړ
ما کړه ښخ د دی دوزخ په ګورستان کې

۹۳/۸/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو تکل

تودې اوښکې مې له سترګو وهي داري
بــنــدوی ئې نشــی هیڅ د بڼو باري
د نــظـــر بــه مــخ پــردې راته راکاږي
راتـــه ښـــئـــې دوطـن دتـلـلو لاري

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زماني ناخوالې

که هر څومی دژوند شپې ورځې شی تیرې

ناخـــوالـــې دزمـــانې مې نه شی هیرې

نــه سکون کـــې په قراریم نه سفرکې

نــه پـــوهـــیـــږم چې و تــښتمه چیرې

مرګ نــه نه لرمــه ویره هـــیڅ قسم دې

چاپــیــر کړی یم دژوند دساتو ویــرې

دوطن خوږوالــی اوس راته څرګنـد شو

دغربــت بلا چی شوی رانه چاپیـــرې

دخـپـل وران وطن ایره به پری ورنکړم

که هر څومره شی ښکلاوې دلته ډیرې

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن په یاد

که مې نصیب شي یو ځل بیا کله دیدار د وطن

غیږ کې به کښیکاږم هر بوټی او خار د وطن

د بل په ملک کې که جنت وي شپه مې نه تیریږي

د نورو قصر نه بهتر دی تور مزار د وطن

تر څو به سوزم د غربت په تناره: المان کي

خدایه او به مې کړې په بوټو د ګلزار د وطن

ښکلی وطن، مغزور ولس مې نن تالا والاشو

ورک شو هغه چې ئې اخیستی دی ازار و طن

زړه راته وائې چې ځه والو زه په غرو، رغونو

ګوندی پیدا کړې سر د روکی چیرته لار د وطن

ای د ملکونو خدایه !ای د دی دنیا مالکه !

کله به یو کړې د افغان ولس په کار د وطن ؟

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته او هلته

دلته چې وینم ټول وطن دی په ګلونو کې ډوب
یاد ته مې راشي خپل هیواد چې دی سرو وینو کې ډوب
دلته اسمان ته د ختلو تکلونه کیږی
زما ولس د شهیدانو په قبرونو کې ډوب
دلته د ژوند لپاره هڅې کیږی شپه او ورځ کې
هلته واړه زاړه ، ځوانان دي ټول مرګونو کې ډوب
دلته مقام نه د انسان ستره نمانځنه کیږی
هلته هر څه دي د وحشت په تورتمونو کې ډوب
دلته ځاریږی، یو د بل نه تش د «مینې» په نوم
هلته دوه ورونه په کینو او نفرتونو کې ډوب
کله به ورسیږی پای ته د افغان غمیزه ؟
کله به هم زمونږ هیواد شي سرودونو کې ډوب

۱۹۹۳/۹/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

آشنا

ته مې يې د مينې الهه ته مې مولا د زړه
ته يې تلوسه زما او ته مې يې ، سودا د زړه
ته د محبت د باغ ګلونو ته د رنګ جلوه
ته مې يې د ژوند بهانه ، ته مې مسيحا دزړه
ته ښکلې نغمه يې چې د روح په ګوتو جوړه يې
ته يې ترنم ، ته ترانه ، ته مې غوغا دزړه
ته د کوه قاف پرۍ او ته يې د جنت حوره
ته مې د خوښيو جام او ته مې يې سوما دزړه
تا ته دې خوښۍ شي د دنيا او د عقبې نصيب
ته چې مې په غم د زمانې کې ئې اشنا د زړه

۱۹۹۳/۹/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت او دوزخ

دې آزادۍ نه خپل زندان ښه دی
له دې ګلشن نه خپل ډیران ښه دی
که جرمني دی د دې ځمکې جنت
ترینه دوزخ: افغانستان ښه دی

۱۹۹۳/۹/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیشې خوند

ځان مې په خم کې د شرابو لمبول غواړم
دا ډیر غمونه د دنیا لږ هیرول غواړم
د عمر تږی، د زمان د دښتو ستړی کوچی
یو ځل مې ژوند کې دغه تنده ماتول غواړم
ځینو ته یو څاڅکی شراب هم د کاسو ځای لري
زه یې موجونو کې د خپل سر آزموییل غواړم
یم له ساقي نه پوروړی د شرابو یو جام
د بل له پاره یې د ځان مریې کول غواړم
خمار ځپلي ته معلوم دی سچه خوند د نیشې
د زړه په ژبه د مغزونو پوهول غواړم
سترګه د جام که د مینا لاری ته تکه سره شوه
زه یې د سرو شونډو خندا کې ښکلول غواړم
کومه نغمه چې خدای ځای کړې د ښیښې په خوله کې
د احساس غوږ باندی یې روح ته اورول غواړم
د سرو شرابو لږ غندل هم نا پوهي ده ډیره
هوښیار سړی یمه په سر یې اړول غواړم

۱۹۹۳/۹/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته او دلته

هلته له هری خوا باران غونډی مرګونه اوری
دلته چې هر لوری ته ګوری سره ګلونه اوری
هلته لمبې او لوګی خیږی د افغان له کوره
دلته فضا ، ځمکه ، اوبو باندی عطرونه اوری
هلته د وینو تور سیلاب دی ټول ولس اخیستی
دلته اختر دی، د ژوندون ښکلی رنګونه اوری
هلته د اوښکو په توفان کې یو ولس ډوبیږی
دلته کوڅه په کوڅه، کور په کور خندونه اوری
هلته توپک غړیږي ، ژبه د انسان ګونګه ده
دلته د سولی سیوری خپور دی سرودونه اوری
هلته کړیږی انسانان د جنګ په سره دوزخ کې
دلته په دې دنیا هم واړه جنتونه اوری
هلته نازل هم د خالق هم د مخلوق غضب دی
دلته د قهر پر ځای هم د خدای رحمونه اوری
هلته سوځیږی د کلتور پښی د جهل اور کې
دلته د شرق له وریځو جوړ لوړ فرهنګونه اوری
ای د افغان ستره ملته لږ را وخوځیږه !
په تا د پلار او د نیکونو پیغورونه اوری

۱۹۹۳/۹/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وحشت ديو

دا څه حالت دی چې دې نوی چنګيز راوسته په کور د افغان
ديو د وحشت دی ياغی شوی په هر لور د افغان
هر څه تالا کړل ددې سپينې بلا سرو لاسونو
ګور کې نا ارامه دی هر پلار او هره مور د افغان

۹۳/۹/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه سوز

که مې یوه شیبه د زړه سوز کوم قلم واخلی
لکه د شمعی به اور، سر نه تر قدم وا خلی
چې هم جهان ، هم مې جانان له ځانه ورتلم
څوک به زما له اوږو دغومره د روند غم واخلی
یو ځل به نه شی د مراد غوټۍ ګلونه کله
د ژوند نیالګی که مې د غم له اوښکو نم واخلی
د حوادثو توفانونو مې کړه کړله ملا
څراغ د عمر به مې څنګه تاب او دم واخـــلی
د حسرتو پنجې به راکاږی مرئ د امید
د زمانی دیو چې مې هیلو ځـینــې دم واخلی

۹۳/۹/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسرت اوښکه

او ښکه د حسرت چې د غم سترګې نه جدا شوله
سوزته د زړګي يې په ژړا خپله ژړا شوله
و دريده، وريږديده، وښوئيده خاوروته
سترګو د احساس ته د ماتم د مخ ښکلا شوله
عمر ته يې، نيم نفس ،خندلو ته خوله جوړه کړه
شوندې يې ترلې وی چې لاړله فنا شوله
جوړه ترانه شوه د بسل مرۍ کې بندە وه
ښکلې دردانه شوه د صدف د زړه بلا شوله
پټې تويوه اوښکې زمريه د ګوګل تل ته
اور به ورنه واخلي که خبره تری دنيا شوله

۹۳/۱۰/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه

سره اوښکه د غم وم چې په مخ د دنیا پریوتم
پرخه د سحر شومه په غرو او صحرا پریوتم
یو سوی فریاد وم له درد من زړه نه را پورته وم
دود د اوسیلو شومه په مخ د رڼا پریوتم
مات ساز د ماتم وم د ویر کور کې غږېدم غلی
سوز د غمجن زړه شوم په لیمو د ژړا پریوتم
هیره افسانه وم له غوږونو او له خولو پاتې
پته خزانه شوم وران انګړ کې د چا پریوتم
لوند خیری ګریوان وم د زخمي ټټر په وینو سور
خیری لنګوټی شوم په اوږو د ګدا پریوتم
زه د مات بانه په خیر اغزی د چا د سترګو وم
تور لا چې لونګ شوم، خو اوربل نه جدا پریوتم
بخت دی که تقدیر او که خالق مې ځوروی څله؟
غېږ کې د جانان که بې خبر له عقبا پریوتم
مست ګرځي یارانو د خوښیو پیمانې په لاس
خیر دی که زه لاړم په پنجو د بلا پریوتم

۹۳/۱۰/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مینه

جانانه راکړه د سر و شونډو پیمانه په مینه
چې کړمه هیره د غمونو زمانه په مینه
د شونډو جام کې دی د مینې شراب راکړه په خوند
د حسن شمعې چې دې شمه پروانه په مینه
راکړه عسل د خوږو شونډو درنه وګرځمه
راته مې ماته کړه د تریخ ژوند زولانه په مینه
مست مې کړه داسې چې خوبیو کې شم ډوب له شوقه
څو درته واوروم د مینې ترانه په مـیـنـــه
راکړه چې ماتې نه کړم بیا کله توبې له میو
څـو پاتې نه شې د شرابو بهانه ، پـه مـیـنه
ته یې شراب، ته یې د بنګو پیاله ، ته یې سوما
د تا له پاره یم دیره په میخانه پــه مـیــنــه

۱۰/۱۵/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری

ستا د مینی په هر خم کې ډیر سوزونه ،ډیر خوندونه
ستا د حسن په جلوو کې، سری سکروټې-انګارونه
ستا د قهر په انګار کې، د عاشق د سوځیدو اور
ستا د ناز په لطافت کې د وریښمو خروارونه
ستا د مخ د رنګ په باغ کې، د ګلونو باغچې ټولې
ستا د زلفو په تیارو کې ، توری شپې او تورتمونه
ستا د سترګو په ګردش کې،ددنیا د خوځیدو راز
په ښکلا کې یې ویدې دې هوسۍ ګانې، نرګسونه
ستا د غاړی له مینا نه، د مینا غاړه ده ماته
ستا د قد په رسایۍ کې ټولې سروې-شمشادونه
ستا د غږله ولولو نه، زما روح ته آرام راشي
ستا د سرو شونډو په خوند کې دي سوماوې، شرابونه

۹۳/۱۰/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

د خوښۍ برخه کې مې غم ولېږه
ما غمځپلي ته همدم ولېږه
بل چا ته نه ټیټېږي لو یه خدایه
زما سجدو ته یو صنم ولېږه !
له وچ ګوګل نه مې لمبې جګېږي
لږ یې تسل: د اوښکو نم ولېږه
د زړه داغونه بل علاج نه لري
ورته د خپل وصل ملهم ولېږه
ستا د هجران لحظې کلونه ښکاري
یا خپله راشه ، یا لږ زغم ولېږه
چې مې د ژوند اسره د تا مینه شوه
اوس یې بقا ته خپل کرم ولېږه

۹۳/۱۰/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيبې

څو مره شوې اوږدې د انتظار شيبې
ورکې شوې تيارو کې د سهار شيبې
وصل که هجران که دواړه سوځي ما ؟
کومې دي خاونده د قرار شيبې ؟!
محوه دې وم زه ، په تلو دې پوه نه شوم
څومره دې خوږې وې د ديدار شيبې
ما درته د زړه دراز ويل غوښتل
لاړې مې له لاسه دا ظهار شيبې
څو مې دی ليمو کې ستا تصوير تازه
ښکاره راته هر وخت د بهار شيبې
يو ځل که دې بيا په سترګو ووينم
ستا د هجر ورځې دي ددار شيبې

۹۳/۱۰/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیند پري

چې مې د او ښکو په موجونو کې پیدا کړلې ته
د سیند پري وې ما د خپل عشق مولا کړلې ته
د جنت حوره د بش ر په بڼه راغلې ماته
ما د ژوندون و تروږمیو ته رڼا کړلې ته

۹۳/۱۰/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویره

اوښکې مې په مخ چې د هجران له ویرې غلې ځي
زړه ته مې څه وایې په ګریوان له ویرې غلې ځي
شور د محبت مې دې ساتلی په مغزو کې پټ
کریکه د جنون مې په بیابان له ویرې غلې ځی
سترې شوم لټون کې ستا ثاني مې پیدا نه کړله
سترګی مې په ننګ ددې ارمان له ویرې غلې ځي
تا چې یوه ورځ کله ونه وینم سو ځیږمه
چیغه مې له سوزه تر آسمان له ویرې غلې ځي
اوښکو غمازي کوله ، موړ دی په دیدن نه شوم
تنده د دیدار مې په شریان له ویرې غلې ځي
ویره مې د تا د پاکې مینې رسوایې کې ده
ما رسوا نه ویره په میدان له ویرې غلې ځي

۱۰/۲۷/ ۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لمن

د زړه لمن کې مې داغونه پراته
پکې جهان جهان غمونه پراته
د لیونتوب له کاڼو ډکه ښکاري
که دي د تا د مینی غرونه پراته
هری اداء دې دی پرې اوربل کړی
له هره نـــازه دې ګلونه پراته
چې مې څولۍ کړله د وصل خیر ته
ورکې د اوښکو امیلونه پراته
اورئې اخیستی دی له خپله لاسه
ورته دي سوي ارمانونه پراته
لږ دی قدم پکی په پام جګوه
دلته د هیلو دي مات زړونه پراته

۹۳/۱۱/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرګ ګواښونه

ای د جنت حورې ته که ما باندې نازونه کړی
زړه ته مې پام ساته ،مات د هیلو به مې زړونه کړی
تا چې له غرور نه د لمر تیک په تندي وواهه
خو به را خــپاره په دې سوالګرو تورتمونه کړی
تانه که جلوی د پسرلیو رنګ او بوی آخلی
پام ! چـــې او سیلي مې د خزان ساړه بادونه کړی
لاس د لوټماری، که د زړښت اوږد شو دتا په لور
ماتـــــه ځوانیمرګ به ټول د وصل تکلونه کړی
راشه چې امید مې ژوندون په پښو ودریږی
څو به په فراق کې ماته ژوند د مرګ ګواښونه کړی

۹۳/۱۱/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورې

کله چې له خاورو سره خاورې مې هډونه شي
هره یوه ذره به ئې ستا راتللو ته ګلونه شي
ګرد زما د خاورو که دې پریوت د رخسار په ګل
خاورو کې به سره ، زما له شرمه رخسارونه شي

۹۳/۱۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

داد

که سُوري مې له حالاتــو نــه لــړمون دئ

رانــه ورک نــن او سـبــا او که پروندئ

خــوچــې تــه مــې ئې په خواکې زما مینی

له خوښۍ او ځوکالۍ مې ډک ژوندون دئ

۹۳/۱۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلمبو فوارې

ای بې روحه ، بی احساسه سړې څمکې !

داسور اور د دې ساتـــلی څـله زړه کې؟

فــــواري بـــه دلمـــبو وي جوړې کـړې

چې مې مور کښیوته ستا په تیاره تـله کې

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور د مړینې سوال

په محشر کې چې ژوندي بيا ټول جهان شي

هر مخلوق لپاره جوړ ستـــر امتـــحان شي

زه بـــــه سوال د خـــپلې مور ور ځنې وکړم

خپله خدای به مې ځواب ته هک حيران شي

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب

په یوه سپرغۍ مې چیغه ځي آسمان ته

په یو ووړ خوږ وایم اور ورکړم جهان ته

ځنګه دود او ایره نـه شو دمور مرګ کې

زه حیران یمـه دا خپل ناتـوانه ځان ته

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمور په غم کې

ای سیندونو زه له تاسي نه حه غواړم !

ټول شی وچ چې زه دمور په ویر کې ژاړم

که مې ډوبه شوه دنیا اوښکو کې ټوله

زه ګرم نه یم چې ئې په غم له ځانه لاړم

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل کور کې مسافره

مسافره ورنه لاړل اولادونه
شوه یوازې، لور په لورئې کړاوونه
نه څوک پاتې شول چې وئې پوښتي حال تری
چې ټکور ئې کړي د زړه ژور زخمونه
نه چې پاکې ئې کړي ترمې ترمې اوښکې
په زخمی روح باندی ئې وا وښتل غمونه
تنګ ګوګل کې ئې نفس په سوځیدو شو
په بیمار بدن ئې راغلل سخت دردونه
په سختیو کې ئې ویلی حوصله شوه
شول ئې بند سوی سینه کې فریادونه
بیکسۍ کې مرګ تری هم حیا ونه کړه
نامردۍ کې ئې پرې وکړل ګوزارونه

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مور

د دنـــیا غـــمـــونه ئـــې وا چول په زړه کې

زرا غـــزی شول ورته شـــنه په هریو پله کې

د مرګـــی بلا پـــرې نـــه ښـــوده نفس ته

د زړه پاتې ئې شول په زړه، د خولی په خوله کې

۹۳/۱۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دعا

تور لـحـد دې ځراغانشه زما مـــورې

په محشر دې مل سبحان شه زما مورې

جنـــتـــونه دې پښو لاندې پـــراتـــه وه

په فردوس کې دې مکان شه زما مورې

۹۳/۱۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما قسمت

ای خاونده ددې دوارو جهانونو
لوغړن کړم دژوندون ډیرو غمونو
بې له او ښکو مې بل څه نه دي لیدلي
کړ مې ستونی څیری ډیرو فریادونو
د ځوانۍ په فصل پوه نه شوم چې کوم وو
یم ګیر شوی د زړښت په عذابونو
زما برخه خوشحالي دی کړه دنورو
کړ نصیب دې زما غم د څو نسلونو
دې انصاف ته زه حیران یمه خاونده
کړ قسمت دی راته ډک له ماتمونو
چې به کله لا رښا په ما دا شپې شي
نور خو وړوند کړمه بی پایه تورتمونو

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا غمونه

ځوروي مې د دنیا غمونه څومره ؟
خوځوي مې د زړګي دردونه څومره؟
د غربت په مصیبت کې یم ګیر شوی
سوځوي مې د نیستۍ اورونه څومره؟
د ژوندون خوښۍ مې ونه لیدله کله
ډوبوي مې د وحشت موجونه څومره؟
د دنیا په مخ په توره جامه ګرځم
شرموي مې دعقبا ننګونه څومره؟
نه شوم یار او نه اغیار د چا په ژوند کې
کړوي کې د خپل ځان فکرونه څومره؟
چې به کله لا رسیږي خپل آخرته
دردوي مې هر نفس ، هڅونه څومره ؟

۹۳/۱۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن سوزان

برېتونو وطن وسوزاوه ږيرو او

څه بې دينو څه د دين ټيکه دارانو

راخپرې وې تر څو د غه توري وريځې

باران د تودو وينو سور خود به اوري

۹۴/۱/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

شراب

ځکه نوم ورباندې ایښی چا «شراب» دی
چې ترکیب کې یې څه «شر» او یو څه «آب» دی
لا دې شونډو ته ور وړې یو ګوټ نه وي
چې جوړ کړي دې دی شر تللی دې آب دی

۹۳/۱/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بل زړه

ای خالقه د هــرچا د قسمتونـــــو
ای ویشونکیه د خوښیو او غمونو
راته راکړه یو بل زړه پاتی ژوندون ته
زوړ مې ویلې شو له ډیرو کړاوونو

۹۴/۱/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

بر تر بور

هر سحر مشرق په خپلو وینو سور دی
د تاراج او تباهۍ یو بل تنور دی
د مغرب لمن دده په وینو سره شوه
دی یې ستر خوني دښمن او بد تر بور دی

۱۸/۱/۹۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو ګلی

راشه ته زما د سوی زړه کور به شه
ښکلې هیلې په خپل کلي کې دیره شه
د صدف په څیر به خپلې وینې در کړم
ته زما د آرمانونو دردانه شه

۹۴/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاشخور

د وطن په تن مې بل د جګړې اور دی
سو ځېدلی د زوی مرګ کې پلار او مور دی
د وحشیانو پاچاهۍ کې هر څه لوټ شول
مجاهد مې د مظلوم ولس لاشخور دی

۹۴/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرله پسې فاجعې

اور دې بل کړ د افغان ولس په کور
څه دې کیوسته بیا تل ته د تورګور
آواره دې د جهان په هره خوا کړ
خدایه څه به لا وروښیئ ته نور ؟!

۹۴/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن پسرلی

پسرلی دی هره خوا ګلان غوړیږي
د رنګونو او ښکلا محشر جوړیږي
زما وران وطن کې ګل او شنیلی نشته
چې د وینو سور باران پری راوریږی

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

محشر

غرېدلې ده شپېلۍ د ستر محشر
چې وطن شو د افغان زير او زبر
هر انسان دی پکې څو ځلې مړ شوی
هرې لو ېشتې نه جوړ شوی دی سقر

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوار شوی افغان

خدایه ښنګه دې کړ ، خوار عظیم افغان
چې نوکر شو د ایران او پاکستان
دوی چې نه نیول هیڅ چا په نوکرۍ هم
دې بې ننګو کړل زمونږه باداران

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجاهد له لاسه

دی د سوال کترې ته ناست او س ستر افغان
ده محتاج کړ د ایران او پاکستان
لعنتونه د تاریخ پری را اوریږي
مجاهد شو بې غیرت او بې ایمان

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطندارته

وطنداره له سوري زړه نه دې جارشم
ستا دهرې سلګۍ سوزته سورانګارشم
دوطن او هر عزیز په داغ کې وسوې
کاشکې ستا ددرد دواته لړ په کارشم

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اوښکې

د زمان تیارو ته اوراخلی ، رڼیږي
دغمو اورته سوځیږي او بلیږي
زما اوښکې بې قیمته دردانې دي
په هر درد کې مې د زړه په حال پوهیږي

۹۴/۵/۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چارګي

بار د ژوندانه مې راته ماته غبرګه ملا کړله
یار مې هم له څنګه شو ګوښه ، راته ئې شا کړله
څه به په تودو اوښکو د زړه سکروټې توروم(۱)
کله چا ژړا د لوغړن د تپ دوا کړله؟!

تورول=لمسول/راوېښول

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی ګلبوټي

زمونږ او ښکو سمندر قوی څپه نه لري ؟!
که مو د غم ونه په دې ساحل ریښه نه لري ؟!
ماو یل دنیا به په سر واخلې د جنون په لاسو
خو مو د کریکو سوز د چا غوږ ته اسره نه لري
اوس به یې ایستی وه زوږ بیخ د غم لړلې نړۍ
خو مو توفان د اوسیلیو ولوله نه لري
د ژوند انه لاری تړلې دي زموتږ کیږدۍ ته
خو د مرګونو قافله بل ځای دمه نه لري
پرېږده چې وسپړي زمونږ د ژوند اغزی ګلونه
زمونږ د ملک سوی ګلبوټي خو نوده نه لري

۹۴/۱۲/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سو ځیدو سوال

کنګل کې و سوځم که په لمبو کې و سوځم؟
حیران یم چې د ژوند کومو لمحو کې و سوځم؟
بندي یم د دنیا د ناخوالیو په زندان کې
تر څو د دې تنور د اور څپو کې و سوځم؟
دردونه، حسرتونه، ارمانونه، سل غمونه
د کوم یو په لمبو د چا ایرو کې و سوځم؟
خوږلن د محبت کې لوغړن د وخت غماز کړم
د دې کان د یا قوت کومو جلوو کې و سوځم؟
ته ځه د خیال جهان ته د خیالونو په څپو کې
ما پرېږده چې د وخت ړنو لیمو کې و سوځم
که خاورې او ایرې شمه، وجود مې پو پناه شي
دیدن ته به د تا، په تپېدو کې و سوځم
د حسن دې توفان ته د یو زړه دودول څه دي
راځه چې سر تر پایه یې پښو کې و سوځم

۹۴/۱۲/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ

ننګیالـــیــو تــه خو دغه ژوندون ننګ دی
په نیکونو ئې لـه نـنګه ګــور هم تنګ دی
غلامان دی شول ځوانان او پیغلی مینځې
د افغان ولسه وخت دی دغــور ځــنګ دی

۹۴/۱۲/۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنفاق ثمر

افغانانو سره یو کړی خپل لاسونه

سـره وشلـوی دشـرم ځنـځیـرونه

دنفاق ثمر موولیدد پـــه ســـتـرګو

د دې شوم نیالګې راوباسئ بیخونه

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانه پاڅه

پاڅه پاڅه ای افغانه په پښــــو شه !
لړپه فکر کې د ننګ اود پــښــتوشه
د دیوانو د داړلو غاښ ورمـات کړه
ژغورندوی د خپل ټاټوبی او بچوشه

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننی مجاهد

د فساد استاد ، د جهل ښه شاګرد دی
لوی قاتل ، وحشي حیوان او ښه زاهد دی
د پردیو ښه غلام د ځان دښمن دی
ښه یې و پیژنې دا شئ مجاهد دی

۹۴/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګه

ناخوالی دې زما چې په سـلګـو مـنلي دې

د تاتـــر خې ګيلې ما په ليـــمـــو منلي دي

د وصل د کعبې زيارت د تا چې مـــې نصيب شو

ميرې مې د دې لارې په باغو مـــنــلـــی دي

سفر د ژوندانه کې چې مې ستا ستر ګې ډيوې دي

تياری مې د سختيو په سپـــيدو منــلـــي دي

د تـــا سلامتـــيا ته په ورو ورو دوديدل څه دي

ما ســـول د تـــا نـظــــر ته په لبو منلي دي

د ميـــنـــی اندازه دی يو زمـــا زړګی ته لګی

چـــی غـــرونـــه د دنيائی په اوږو منلي دي

له زړه نه دې قربان شم چی زما غمو نو وخـــوړ

خوښـــی دې هم زما پـــه مسيدو منلي دي

د هيـــلو د کاروان جرس د عـــذر پړه غواړی

رتـــلي دګنـــا هـــو پـــه جـر ګو منلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرب شفق

دا د شرق دو ینو رنګ دی چې د غرب په لمن ښکاری
دا د شرق تالا ګلان دي چې د غرب په لمن ښکاری
د سپیرو میرو په تاو کې ، هلته هره تیږه سوځی
دا د شرق د مټ قوت دی چې د غرب په عدن ښکاری
د باروتو تور لوګی دی ،چې د شرق له کاله خیږی
د لمبو روښانه رنګ دی چې د غرب په ګلشن ښکاری
د جلی د او ښکو موج دی چې بهیږی په دوناو کې
د پا میر د سر شمله ده چې د غرب په بدن ښکاری
د افغان -هندو په وینو هندوکش- ایوریست غرق شول
د کشمیر د نافی بوی دی چې د غرب په ختن ښکاری
د ویتنام- کوریا په تن لا د بمو نو چری خښی
د چیچن-ایران انسان دی چې د غرب په خوږلن ښکاری
ورغلی سره نه دی د عرب د زخم شونډې
د تاجیک- سیلون مړزوی دی چې د غرب په درشن ښکاری
د راکټو قافلی دي چې روانې دي تل شرق ته
دا د وینو تور امیل دی چې د غرب په ګردن ښکاری
د جنګ اور باندی ئې جوړ کړ ، له دنیا ځینې دوزخ نن
د ګناه نه ډک جنت دی چې د غرب په وطن ښکاری

۹۵/۱/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځرنه

بیا دی په سترګو کې د وصل تلوسې وکړه
بیا مې دزړه په سر ، داور بلې لمبې وکړه
بیا راته راکړه د ژوندون اوبه د شونډو جام کې
بیا مې د مړو هیلو په قبر ، ولولې وکړه
بیا دی د غږ په ترنم باندی عالم ژوندی کړه
د اسرافیل غوږ کې د مینې ترانې وکړه
بیا دی رسا ونه د عمر باغ کې وغوړوه
بیا د شمشاد په تن د سره حسرت نودې وکړه
بیا د خپاره کړه د ویښتو د ولونو ټول ګلونه
بیا په دنیا باندی د رنګ او بوی غنچې وکړه
بیا دی د حسن مرغلرې په نازو وپیيه
په ټولو بیا دی د داغونو قافلې وکړه
بیا مې په مینه خواته راشه، بیا مې خپل کړه د ځان
زما په ټول بدن د مینې کلمې وکړه
د بې مثاله ښکلا باغ دی تل بهار بهار شه
د وخت غازته په هر ګام کې زولانې وکړه

۹۵/۱/۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندی مړی

هره هڅه مې رټلې ، هره هیله مې ناکامه
هر نظر مې نامنلی ، هره مینه مې ناکامه
دنامرادو امیدونو د قبرو په خاورو پروت یم
زه یم خپله ژوندی مړی ، خپله مړینه مې ناکامه

۹۵/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې داغ

د شهید زړه په جنازې باندې مې هیلې ژاړي
اوښکو اخیستی په سرملک دی سترکې وینې ژاړي
د نامرادی د تور خنجر په لاس سوری ،سوری دی
د بیکسۍ د زهرو جام کې ورته مړینې ژاړي
غني کاروان د امیدو یې په رڼا ورځ لوټ شو
شوی تلو سې ئې د مرګي په غم غمګینې ژاړي
د درد له تاوه د سینې قبر کې مړ ، تپیږي
په سوی حال ئې د ځیګر غوښې شوې خورینې ژاړي
خوارېه یادونه ئې له سره په ژړا ووتل
د مینې داغ چې په تندي د ماه جبینې ژاړي

۹۵/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا عرش

د هجران په تروږمۍ کې د تا یاد راته ډیوه شي
د رڼا هره شغله ئې ، د غم زړه باندې نیزه شي
هیروم دې را یادیږي ، تل مې ذهن کې رغړیږي
ستا نا خوالې مې په زړه کې د سره اور بله لمبه شي
د وصال هیله دې لاړه ، لکه تا هغومره لیرې
په کوم زړه به بیا زما ، دې غریبۍ کورته میلمه شي
یو ځل بیا راشه په مینه ، راته جوړ مې وران جهان کړه
د وفا د عرش له پاسه دې د تا ځلې ښکاره شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی حایه خواري

لمر په دوو ګوتو ستا ، چیرې پټیدای نه شی
ځان دې غولوې ولې ، مینه پټیدای نه شي
سل که زړه ته ووائې: لاړه دلدار هیرئې کړه
څوک چې وی د زړه څښتن هغه هیریدای نه شې

۹۶/۱/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوځېدل

څه د مینی په خوږلن او انګار وسوم
څه د هجر په لمبو کې دلدار وسوم
چې ژوندون مې لکه شمعه سوځېدل دي
څه به وایم چې مې یار که اغیار وسوم

۹۶/۲/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجران غم

که را ټول شي ټول غمونه د جهان
بیا هم نه رسیږي غم ته د هجران
زړه کر خت کړي لکه یخ د سلسبیل
ددوزخ په اور کې سو ځوي انسان

۹۶/۱۲/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل او تسل

ستا د زلفو په هر تار کې هزار ولونه ، هزار زړونه
په کې ورکې کړي زړه لارې ، به کې ستړي شي مزلونه
له کاکل او له اوربل نه دې لوګی شمه ای ښکلې
چې مې دي نظر او زړه ته ،سر منزل او تسلونه

۹۶/۳/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاج محل

تل دې ياد د شوخو سترګو زما مل دی
چې مې ځاله د خيالونو ، ستا اوربل دی
چې زما د پاکې مينې ملکه شوې
زما زړه د تا د مينې تاج محل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يو افغان ځلمي سلګۍ

ور کتوب مې نه یادیږي ،ځلمیتوب باندې بوه نه شوم
د زړښت په لار روان یم ، دي لرزان مې قدمونه
زما کلي کې تل بل وو د نفرت سوځند اورونه
زما کور ته تل پراته وو د کینې تور ځنځیرونه
زه ویده وم په اغزو کې ،ما پالنګ لیدلی نه دی
زما سر لاندی وه تیږه ، نه بالښت ،نه مړوندونه
زما هره هیله ستړې، زما هر تکل ناکامه
زه ناکام یم پیدا شوی چې ناکام مې دي کامونه
سوځیدل که کړیدل دي، که ژړاوې دي که ساندې
که ماتم دی، که ځګیروي دي ،دي زما پخواني ملونه
زه له ګل سره پردی یم، پسرلی ته نا اشنا یم
د خزان ائینه کې وینم ، زه مې خپل ساړه آهونه
خوښۍ څه ده؟خندا څه ده؟ شوق او ذوق څه شي ته وائی
زه د غم په کاله لوی یم ، ما ته مړه دي دا نومونه
څوک خوښیو کې لوبیږي، څوک او سیږي په جنت کې
خو زما یوی سلګۍ ته ، کم دي واړه دوزخونه

۴/۱۵/۹۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې حال

و دی سوم وصال باندی ، دود دی په هجران کړمه
حال د لیونی مینې ، څنگه دی بیان کړمه ؟!
نه دی وه وعده پر ځای ، نه دی انتظار تمام
څوک به مې فریاد واوری ، ځیری که گریوان کړمه
نه دی ښاپیری سیالی ، نه هم د جنت حورې
ای د یار یکتا حسنه ! ځان ته دی حیران کړمه
نیم نظر کتو ته دې ، ټول عمر تپیږمه
ستا پوره نظر نه به ، خپل ژوندون قربان کړمه
ته ای د ختن هوسۍ ، مه تریږه زړه نه مې
څو چې دا وحشی زمری ، تا ته په فرمان کړمه

۱۹۹۷/۵/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر

ستا یا مې د مینې مرغـلــره ده
ستا خیال مې د زړه خوږه سندره ده
او ښکه مې له سوزه زړه کې وچه شي
غم کې دې له ټولو مــروره ده
کله به له زړه نه راشی سترګــو تــه؟
دغه مې د ژوند خط او خــبره ده
ستا هغه د قهر او عــــتـاب اداء
ماته اوس خوږه او خــونـدوره ده
زه دې په وصال کې شاهنشاه ومـــه
اوس مې حال له هر ګدا بدتره ده
دغه د فراق او جدائې حــالــت
ښکاري چې د چا له بد نظره ده
څو به د ی کړیږی غم کې ځاردې شم ؟
ستا زمری مجنون نه سر ببره ده

۹۷/۶/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړګې

ستر ګې چې دې پټې وې فتنې ښکارې
کله چې وې خلاصې ، پيمانې ښکارې
پټې سرې سکروټې وې   ښو لاندې
ويښې راته سرې بلې لمبې شکارې
پټې د غوټۍ په شان   ښکلا لرې
وازې د تازه ګلو   غونچې ښکارې
کله چې ويده ئې ته د ناز په خوب
دواړه راته پټې خزانې ښکارې
څو چې دا دنيا ده ،وې دې تل رڼې
ما ته د زمرې د ژوند ډيوې ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت

د شرابو خمخانې مې کړلې تشې
که ځواني وه که مستي وه زما بس ده
له پيالو ،جام او مينا نه په دنيا کې
ما ته يوه شونډه خوږه د ليلا بس ده

۹۷/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن وږمه

ای د وطن له سترو دښتو نه راغلی وږمې !
لږ راته ووایه زما هغه ختن څنګه وو؟
هغه زما د هیلو ځاله دی ښه ولیدله؟
هغه زما د سترګو تور، روح او بدن، څنګه وو؟
هغه انسان چې یې ملکو غلامی کوله
مغرور پښتون، هوښیار تاجیک او ترکمن څنګه وو؟
هغه تنکي ځلمي په ولې لا تو پک ګرځاوه؟
هغه پیغلوټۍ سره اوس چال او چلند څنګه وو؟
هغه چې ټول ورته یزید، یزید او شمر شوي
هغه حسین، حسین افغان هغه حسن څنګه وو؟
هغه د ډزو کنډو نکی غرېلا اوس هم خپور وو؟
هغه د بم او دراکټ سوری بدن څنګه وو؟
هغه د خاورو نه جوړ کلي چې به شنه وو مدام
هغه چې تږی به وو تل، سوی چمن څنګه وو؟
هغه ختین کور چې په سر به ئې شنیلي ټوکیدل
هغه بیدیا، هغه صحرا، هغه دمن څنګه وو؟
هغه د تورو جګو غرونو ښاماران ژوندي وو؟
هغه هیبت، هغه ښکلا، هغه هسکمن څنګه وو؟
هغه یاغي مستو سیندونو درته شور درنه کړ؟
هغه اوبه، هغه څپه، هغه شکن څنګه وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لـه عطرو ډکه ، هغه مزه داره خاوره
هغه فردوس ، هغه هغه جنت، هغه عدن ځنګه وو ؟
هغه هوا چې به نغمې د ژوندانه وی پکې
هغه راحت،هغه مستي، هغه چلن ځنګه وو ؟
هغه نښتري ، چنارونه او د ولو ونـي
هغه څېرۍ، هغه شیشم او نسترن ځنګه وو ؟
هغه لعلونه، سره یاقوت او زمرد څنګه وو؟
هغه لاله، هغه د شنو دښتو ګلشن ځنګه وو ؟
هغه د غرو د سر بازان لا الوتل تر اوسه
هغه بلبل، هغه بورا ، زاغ او زغن ځنګه وو ؟
هغه وحشي او ترئیدلی هوسۍ چیرته لاړی؟
هغه زمریانو زړور لیوان، دښمن ،دښمن ځنګه وو ؟
هغه زما زیار کښ ولس په شانی ستړي میړیان
هغه مرغان، خزندګان،ماهی، مهن ځنګه وو ؟
څه دی لیدلي چې ګویا ژبه دی ګونګه شوله
ووایه لږ چې د افغان ولس-وطن ځنګه وو ؟
که دی کوم وخت کې په غلطه هلته مخه وشوه
ورته ووایه چې پردیس زوی ئې غمجن ځنګه وو ؟

۹۷/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

قواوزه

وایې چې قو په ژوند کې..........
یو ځلې مینه کوی،
او صرف همدغه مینه ، د هغه ژوند جوړوی

هغه د مرګ له پاره ، ځان رسوی همالته.........
چې میین شوی پکی........
بی مهابا او بی اختیاره ئې قوی او ځوان زړه،
دی درزیدلی، تپیدلیو غوړیدلی چاته...

××××××××××

غوارم د قو په شانی، د ګران وطن په غیږ کې
هلته چې ما له ده نه مینه زده کړه
هغه چې ما ورسره مینه کړی؛
هغه چې زړه او د بدن ذرې مې
تل تپیدلي ده ته،
دا خپل ځان ورسوم

۱۹۹۷/۹/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

سانډې

دلته هر څپک څپک ته ، د جنت ګوته په خوله ده
هلته کم دي يوی لويشت ته ، اووه واړه دوزخونه
د خزان ښکلا ته دلته ، پسرلی په حسرت ګوری
هلته ژمي کې غرق شوي د کلو کلو فصلونه
سره دي غاړه په غاړه رنګ او بوی په مينه دلته
هلته کرکه کې دي نغښتی، سره رنګ دي که بويونه
دلته ځمکه اسمان شنه دي، هوا شنه ده، او به شنې دې
هلته سری چينی خوټيږي، اوری سره سره بارانونه
د ماشين تور ښامار دلته نازوي د سارا کاڼي
د انسان په ګوتو لوټ شول هلته سم سمسور باغونه
دلته ژوند دی چې مستی کړي او خوټيږي هر ذره کې
هلته هر څه ته ولاړ دي په قطار قطار مرګونه
د ژړا مفهوم پردی دی، دلته وير له خلکو هير دی
هلته مړه دي احساسات ټول فقط ساندی دي ويرونه
دلته ستر ګې غړوم چې نو مې دا دعا تر ژړه شي:
د افغان له ملکه ورک کړی دغه ستونزی ، عذابونه

۹۵/۱۰/۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه

زما د زړه له سوزه
تول ورځ لمر په اور کې سوزی او خوټیږی پسی
او........
زما د سوو فریاد و له لاسه:
سپوږمۍ او ستوري واړه،
په غم لړلې اوله و همه ډکې شپې راسره ،
ټولې رڼې تیر وي.
زه درنه څه نه غواړم
خو.........
د خپل لمر ، سپوږمۍ او ستورو په خاطر له مانه..
ددغه سوز او ددی شور،
ددی عذاب او دی غم ؛
ټولې ریښې او سر چینې لیری کړه.

۷۹/۱۰/۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیامت

راته بل دی په ګوګل دننه اور
چې مې وسو په لمبو کې کلی کور
هره اونښکه مې سکروټه ده پری سوځم
وړوند شوم ،روڼ جهان مې شو تر پامه تور
دین ،دنیا مې ددوزخ یوه ګوښه ده
په لمبو کې به وی ډوب هم زما ګور
په هجران کې د جانان وطن سوځیږم
ور روان یم هر ساعت په هغه لور
دا زما په وطن جوړ خنګه قیامت دی
پکې ورک چې دی د سل محشرو شور

۹۷/۱۰/۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

د ژوندون له تناره نه پورته دود یم
دزمان پنجو کې زه یو مات سرود یم
له عدم نه مرور، هستۍ نه ستړی
د اختیار او د اجبار بندی موجود یم
د سجدو داغ مې په سر او پښو نه شته
نه د چا صادق بنده او نه معبود یم
د آسمان په زړه کې ستوری زما تت دی
ددې مځکې په مخ بې سیوري وجود یم
داسی خوب یم چې تعبیر ئې کیدای نه شي
داسی وهم چې له هر زړه نه مردود یم
یم د کرکې له وطن ځینې راغلی
د وفا او محبت دملک کمبود یم

۹۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان غم

د افغانانو دستر غم له پاره
ددغې لوئې نړۍ ،
زړه لا وړوکی بریښي.
ددوی د ساندو او د کریکو غږ ته ،
د نړیوالو او آسمان غوږونه ،
لا هم کاڼه دي کاڼه.
ددوی د حال او مصیبت لیدو ته
هر څوک وړانده دي ، وړانده.

××××

لکه چې دا وګړي ،
دلته پردي دي پردي ،
لکه چې دغه خاوره ؛
د کومې بلې دنیا
ډیر نا منلی ، کرغیړن سوغات وي.

××××

مونږه نو چیرته لاړ شو ؟
مونږه نو چیرته لاړ شو ؟
چاته خپل غم ووایو ؟
څوک به مو چیغې واوري ؟
څوک به مو حال ووینی ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
مونږه نو چیرته لاړ شو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږه نو چیرته لاړ شو

۹۸/۲/۶

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته موندلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یما په څیر پاچا د آریانا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګدایۍ راکړ
کاش ! دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده ! ته به وریت وې د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تر مرګه د زمري بخته
تاکې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژرنده

د عـــالـــم روزي ددب د غـــاړې حد ده
خو په خپله خواره برخه ئې صرف ګرد ده
خپـــــل قرارئې دی تل نورو ته بخښلی
دا تـــــلاش او د اسخـا ، خاصه دمرد ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان

له غیرته چې لمبه په نام او ننګ شي
له غروره چې اسمان سره په جنګ شي
د کنګل په څیر اوبه چې شی له شرمه
چې د پوهې بلې شمعې ته پتنګ شي
چې مجنون شي د وطن د پاکې مینې
چې د جنګ ستری بلا سره په جنګ شي
چې له ظلم او استبداد سره دښمن وي
د انسان له ستر نامه چې په غورځنګ شي
په سرو کې هغه ځوان او پیغله شماره
چې سینګاریې په هنر او په فرهنګ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړ

ما به ویلی درته
«چې که دې پرېښودو وطن ، راسره»
دا د خوږمن زړه شیمه
اودا د دوه سترګو تور ؛
«د زړه کترې به درکوم
او تا به ساتمه زه»
خو زه دروغجن وختم.
د زمانې له لاسه و
او د روزګار غمونو ،
له دې زخمی زړګي نه ؛
تاته څه پرې نه ښودل
ټول ئې اوبه اوبه کړ.....
او رانه ئې خام ، خام وخوړ ؛
زه درته پړ وختم ،
او ژوندی مړ پاتې شوم.

۵/ ۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

په دغه ځمکه باندی

له ډیره وخته دیخوا ،

نه چا کوم بیل ووواه

اونه د سپارې بریښید ونکي غاښ پری وازمایه ځان

نه د غلی دانه پری ښخه شوله ،

نه کوم نیالګي پکې ریښې وکړلې ،

پرخه پری پری نه وته ؛

ویاله پری تیره نه شوه ؛

نه کوم هرهټ یې مخ ته ،

لپه وروا چوله.

نه پری باران واورید ، او نه پری واوره ویلې ؛

نه د کوم کور د تهداب تیږه پکې کیښنودل شوه ؛

نه تری ګل و بوټی کیده ، اونه هم شنه کبله ،

نه بی ثمره ونه ، نه د غنمو وږی ؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه تری ښه بوی وخاته.

نه کوم مرغه پری والوت ،

نه پری بلبل و چغید .

خو

د کنګ غرونه

له هری خوا نه جګ دي

له سپیرو د ښتو ځینې

د خړو کلیو له خوا

آن د کورونو له انګړو څخه ؛

چې تل قبرونه کینی

او انسانان ښخیږی؛

د انسانانو وینی

په سمه ، غرونو ، کاڼو بوټو باندی...

د پر خی ، واورې او باران ځایونه ټول ډک کړی

هر چیرته وینه پرته....

هر چیرته وینه اوری....

هر چیرته وینه : بهیږی او بهیږی پسې...

دلته د وینو بوی دی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د باروتو لوګی،

پر وریتو شویو غوښو ،

او د بدن پر غوڅو شویو ټوټو ...

د ساندو کریکو او ژړا غږونه.

څوک شي نفس ایستلی ؟!

دلته هوا نشته ده ؛

ټوله فضا د انسانانو له روحونو ډکه...

او دغه خاوره ده مدام له ماتمونو ډکه...

۲۰/۶/۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمصیبت غوغا

هره تیږه ده سکروټه، ټولو شګو نه خوړلن جوړ
هره ونه ده شناخته، ټولو پاڼو نه کفن جوړ
دباران څاڅکي هم دلته لکه تندر راپریوځی
ټوله ځمکه خولا پریږده ،دی آسمان ورته دښمن جوړ
دهر بوټی په رګوکی دشهید وینه بهیږی
په هیڅ ځای به پیدا نه شی دژوندی - مړی بدن جوړ
دیو لویشتی خاوره نشته چی خالی به وی له خلکو
په هرګام کې یو څوک خښ دی، قبر هرچاته ماُ من جوړ
دټوپکو تورو خولو کې، دقیامت دشپیلی غږدی
پری هرڅه زیر او زبر شول، کنډوالو کړ داوطن جوړ
مصیبت دی چې غوغا کړی دافغان ولس په ځمکه
جنګ ،سیلاب او زلزلو کړ له دې ملک ځنی مدفن جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګردله

هــره مور ده بــوره شــوی هـرې خورنه ورونه ورک دي
ځلمي ورک دي ، پیغلې سپکې،دهر چا قبرونه ورک دي
سور سیلاب دځـوانـو ویــنـو ،ټـول وطن په مخه کړی
ګــردلــه ده دحــالاتـــو له هــر چـاکورونه ورک دي

۹۸/۶/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبرګې نیشې

یو خواته دیار سترګې، بل خوا پیمانې ایبني
دا مې په نصیب کې نن ، څه غبرګې نیشې ایبني

دا دې لـــه حیـــا ډکـــې ، هغه هوسونونه
یو خوا مې اوبه د ژوند ، بل خوا یې لمبې ایبني

دا خواږه ستونه کړي ، هغه اشاري پـــه نـــاز
لاره رانه ورکه ده ، هر خوا مې ایینې ایبني

دا به نظر و ځښنم ،وابـــه ړوم دا پـــه سر
ټولو مې جنون ته دي ډیرې بهانې ایبني

دلته ولوله د عشق ، هـــلته بیخودی د ژونـــد
عقل او زړګي ته مې دواړو زولانې ایبني

۱۹۹۸/۷/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې غوغا ترینه د سوو زړونو خیږی
داد ښکلو تور او ربل نه دی نو څه دي ؟

چې په یو نظر وژل کوی د سلو
تورې سترګې یې اجل نه دي نو څه دي؟

چې پرهار یې مسیدو ته هوسیږی
د اسی شونډې چې درمل نه دي نو څه دي ؟

چې د تن په وینو سره، مدام تپیږي
د جفا د تیغ بسمل نه دی نو څه دي ؟

عاشقان په کې خپل تور بختونه وینئ
دا بلاوی تور کجل نه دي نو څه دي ؟

چې جانان در ته په مینه مینه ګډ وی
دا خبرې که غزل نه دي نو څه دي ؟

چې یې هر څه په رڼا ورځ رانه لوټ کړل
له غمزو دی ډک کتل نه دي نو څه دي ؟

چې د مینې سره ډګر ته میړني ځي
دا زمري زړونه اتل نه دي نو څه دي

۱۹۹۷/۷/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیمو په زړه کې

ځم چې انتظار، د شوګیرو په زړه کې وکرم
وصل د جانان به ، د سپیدو په زړه کې وکرم

ستوری به د بخت ،په لیونیو چیغو ویښ کړمه
سوز د نامرادۍ به ،د تیارو په زړه کې وکرم

شیندی بیخودي چې هرې خواته ولولې د عشق
خپل تږی نظر به، د پردو په زړه کې وکرم

مات چې کړم رونق زه د مانی او د آرژنګ د ښار
ستا دناز تصویر به، د لیمو په زړه کې وکرم

وخت ته به زیندۍ دتا له تورو زلفو واچوم
تخم د غماز به، د ایرو په زړه کې وکرم

یو خواته مستي د پیمانې بل خوا د یار سترګې
را چې د زړه زنې ، د لمبو په زړه کی وکرم

۱۹۹۸/۷/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

څور

د وصال بزم ته راوړې جام د شـــــونډو
داسې ښکارې چې جنت ته انطهور وړې
چې دې خوی ته په حسرت کې ښـــاپــیرۍ دي
د هـرې یوې زړه ته داغونه د ناسور وړې
چې په هر پل کې د نـــــازبــزغـــــلي کرې
د عـــالــم د زړو نیازونه به ضرور وړې
چې د شونډو غوټۍ وســــپړې خنـــدا ته
غـــــوړیدلی باغ ته ،ته د ګل تربور وړې
چې ښکاره شې جـــنازوبــــانــدې د هیلو
د مـــاتم محفل ته یې ته موج د سرور وړې
سترګې جام ،شونډې پیاله ، تن دې ښیښه ده
یو جهان تاکستان زړونه، ته په څور وړې

۱۹۹۸/۷/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته او زه

ستا د مینې تاج په سر ، لکه پاچا یم
خو کچکول مې د دیدن په لاس ، ملنګ یم
چې تصویر ستا د ښکلا مې دی لیمو کې
د بهزاد د پلار استاد ، سیال د آرژنګ یم
که د ژوند د شپو تیارو ته مې ډیوه یې
زه دې هم د پلوشو سوی پتنګ یم
د زلال په څیر ، ته مړو ته ژوند بخښې
خو زه ځانه ته هم د سوی زړګي زنګ یم
ته اسمان یې د هستۍ دې لوی جهان ته
زه بې تانه د نیستۍ یو لوی ګړنګ یم

۱۹۹۸/۷/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیاره او ستوري

زمونږ پر کلي باندې،

توره تیاره خبره ده

ټول شیان تت دي، څوک څه نه شی لیدای

د تورو وریځو لړۍ

دي هرې خوا ته تللې ،

کله ناکله لا د ژمي د سیلۍ غړونه ،

زمونږ پر زړونو باندی

نوی واهمه خپره کړي ،

خو دغه توره شپه کې ،

هاغلته لیری د اسمان په ګوټ کې ،

یو سپینکی ستوری ښکاری ؛

له لیری ،لیری نه دی ،

د یو ماشوم په شانې ،

له لا یزاله انرژۍ ځینې ډک ..

چې تل لاس اچوی د مور وینښتو ته...

(c) ketabton.com: The Digital Library

مدام دا هڅه کوي ،

تر څود لمر شغلو نه ،

يو څه را کش کړي ځانته ،

او د تياري په لورئې

چې ئې زمونږ پر کلي

تور څادر خپور ساتلی

د سوزيدونکو ...

ځليدونکو...

څو نيزو په توګه

بی زغرده و غورځوي ؛

او زمونږ کلی خپل نظر ته خلا ص کړی

خو دغه ستوری مونږ نه ،

او رڼا ئې نه د لمر ؛

ډير زيات ګوښه پروت دی ،

او د تياري دا سارا ،

ډيره اوږده پرته ده.

* * *

چې ورته ځبر شومه ښه ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته هیڅ ستوری نه شته ،

څه چې لیدلی وو ما ...

هغه زمونږ د امیدونو یو سراب غوندې وو...

چې د دې شپې په زړه کې...

لا هم ویده دی ویده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې شوی زړه

مدام په خوب او ویښه،...
یمه لګیا او یو تصویر کاږمه...
یو بې مثاله تصویر ،
چې د هنر او د خلقت یو لوی شاهکار وګرځي،
چې چا تر اوسه لا ایستلی نه وی:
د نامرادیو ،بد بختیو او غمونو تصویر ،
د ولږې ، فقر ، دژړا او ددردونو تصویر ،
...د بې کوریو تصویر،
د جنازو او دهجرت دبې پایانه بهیر ،
د کړاوونو ،عذابونو او ظلمونو تصویر ،
په تیارو شپو کې د وحشت او ستمونو تصویر........
××××××××××
لاس مې ور اوږد کړ چې قلم را واخلم
زما قلم د شهیدانو د جنډو لرګی وو ،
رنګ مې له اوښکو او له وینو څخه ،
او د باروتو له لوګي......
او د لمبو له شرارو نه جوړ وو ؛
ما د نظر په تخته.....
دغه تصویر کاږه لا ....
لا پکې بوخت ومه زه ،
کار مې تمام څه ، چې لا ډیر پاتې وو ،
چې د تصویر په زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته یو زړه څرګند شو........
یو را ښکیل شوی ، زبیښل شوی ،
او له درده ډک زړه.

×××××××

چې ورته مې کتل
دا زما خپل تصویر وو ؛
زما د تن ، زما د ځان ،
زما د ګران او وران وطن:
«افغانستان» تصویر وو

۹۸/۷/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرور نیشه

چې د پانې په څیر جګ کوری اسمان ته
د خزان سیلۍ ئې کړي تر پښو لاندې
د غرور او خودخواهي نیشه کې غرقه
بیا به ژاړې نن په کومه خوله چې خاندې

۱۹۹۸/۷/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردیتوب

آسمان له ځمکې خفه ،
سپوږمۍ له ستورو ځینې ،
باران د وریځو له تروه تندی نه،
سیند د اوبو له شور او زوږ ځینې کوڼ ،
پاڼې د څانګو دډارونو له رسیو څوړندې ،
چمن له بوی او له سروره خالي ؛
سارا نه تښتي لیونتوب په منډه ،
اوبه له اوره سره لاس او ګریوان.
تیږی له غره ښوئیږي.......
خاوره له ځمکې تښتي.......
عقل له مغز سره تربور غوندی دی.
وینه د زړه له لاسه داري وهي ،
میینان ټول دي له یو بل ګیله من ،
ګلان ، بلبل او له بورا زړه تورن .
ساقی له میو او پیالو ځینې موړ ؛
ورونه له خویندو او له میندو بیزار ؛
خپلوان په خپلو کې پردي دي پردي........

×××××

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې پردیتوب کې دي هر څوک بې وسه ،
د خدای خدائي ناکامه ،
د بنده هڅې سترې ،
له تدبیر لاره ورکه.

××××

نو خندا ژاړي ورته ،
او غم له مستې خندا شین ښکاریږي ،
دې پردیتوب هر څه له هر چا بیل کړل.......

د ۱۹۹۸ نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښيرې (۱)

ستا جنت جنت وطن ته ،زه دوزخ، دوزخ اور غـــوارم
لکه خپله ورانه خونه ، ستا محل هم نسکور غـــوارم
وروردې ودراوه ورور ته ، خپل بچی دې په بلار مړ کړ
ستا په کلي لوی شیطانه،تردې بدلا څه نور غـــوارم
حضیره دی هره لویشت کړه ،هره تیږه دې شنا خـــتـــه
تاته هم په هر څپک کې ، ستا بچیو ته ګور غـــوارم
زما په پاکه خاوره راغلل ، ستا ناولی راکـتـونـــه
ستا په خپل ناولي بنړ زه ، د محشر شراو شور غوارم
د فساد په نېلي سپوره ،د ګـناه د ملک بـــاداره
ستا د کبر خونی غاښ ته د افـــغان د مټ زور غوارم
چې آزارئې چا اخیستی ، ورته اور په لمن پروت دی
ستا د خپل تر بور په شانی ، تاته هم دا پیغور غوارم
دافغان د پګړی ولونه ، هر غـــلیم ته زولانې دی
انتقام کی ئې د وینو دغه دار درتـــه خـــپور غوارم

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(۱)دا ښیری بیل کلینتن ته زمونږ په وطن د هغه د راکتی حملی له درده لیکل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګوڅیو حسرت

ستا په تورو زلفو کې سپین ولګید
یا په خړو وریځو کې بریښنا شوله؟
دا د تور تمونو څادر څیری شو
یا خپره د لمر د څرک رڼا شوله؟
دا خپلې ځوانۍ ته دې لوګی وکړ
یا لمبه زما د زړه دنیا شوله؟
څنې دې قودۍ ،قودۍ کوڅۍ نه شوې
ما ته مې د ښکلو هیلو ملا شوله
مینه مې په خپل اور کې پخه شوله
پریږده چې رسوا شي چې رسوا شوله
ستا د ویښتو هرتار او هر خم او پیچ
ما ته د ژوندون ښکلې دیبا شوله
تل دې پسرلی د تن تازه واوسه
پورته مې له زړه دغه دعا شوله

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه

خومره چې ده لویه د تو بې ګناه
هو مره ده خوړه د پیمانې ګناه
دغه پښتون سر د تیټېدو نه دی
نه مې ده پیرزو پرې د سجدې ګناه
هغه د منصور غوندی رسوا نه ده
ورکه شه نا ولې د پردې ګناه
مینه کې دې دواړه جهانونه پټ
ځکه ده خوږه د یارانې ګناه
سو زی چې پتنګ ځان په لمبه د عشق
څه ده په دې منځ کې د ډیوې ګناه
وچ لغړ اغزی ته هرڅوک بد وائې
پټه ده د ګل او د غونچې ګناه
لمر ئې په ځینده د مکر وواژه
نه ده د بخښلو د تیارې ګناه
ای چې په نامه کې دې انس موج وهي
چا کړه درکې ځای دا د کینې ګناه
هر یوه ته ئې توره د مذهب ورکړه
څومره ده درنه د زمانې ګناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

را چې نور د کفر ثواب وګټو
بس ده د ایمان او د کعبې ګناه
وزغمه زمریه نا کردې د دهر
وا نه خلې په غاره د ګیلې ګناه

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانۍ ښځې ته

د ګناه په وحشي غېږ کې
لکه شنه پاڼه رپېږې
د شهوت د زمري مخ کې
د هوسۍ غوندې ترټېږې
د هوس په ظالم لاس کې
بازيچې په څېر لوبېږې
د قوت او زور پنجو کې
ګل غوټۍ غوندې رژېږې
خوشحالۍ ته دزړه دارو
ته چورلېږې او ګډېږې
د خپل لوټ عزت په مړي
زار ژړېږې او سوځېږې
د دنيا په تور بازار کې
لکه وينځه ئې خرڅېږې
د رواج او رسم بند کې
پېغلتوب کې لا ورستېږې
د روزګار د سېلۍ مخ ته
لکه شنه نوده ماتېږې
د ژوندون د پېټي لاندې
د بسمل په څېر تپېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دنیا ختلی لمر دی
ته تیاروشپو کې اوسیږې
لږ دې حال ته نظر وکړه
لا به کله راو یښیږې
له دې ژونده مرګ بهتر دی
ته په دې هم نه پوهیږې
د بدلون فکر پیدا کړه
پرې له دې حاله خلاصیږې
په تدبیر او په همت خپل
د آسمان بام ته رسیږې
پاڅه پاڅه وخت روان دی
ته لا- بیرته پاتې کیږې

۱۹۹۸/۷/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ، شنه ، سپین

کله چې هر څه سره وو
که هر څه سره ښکاریده ..
نو د پوښتنې ځای هیڅ پاتې نه وو

خو چې د شنو دوران شو
بیا هم شنیلی او پاڼې
چې له پسرلي تر مني
همیشه شنې بریښیدې
د شنو په نوي پسرلي کې
لا هم.......
هاغسې سرې ښکاریږي
خو ولې ؟
اوس چې د سپینو وخت دی
نو د مالو چو او د واورو رنګ هم
د پخوانیو سرو د وخت په شانی
په وینو سره ښکاریږی ؟

۲۵/۱۹۹۸/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ نشته

د بخدي لوړو برجوکې
سره او شنه تو غونه نشته
ددې ښار ګڼوکوڅوکې
د ژوندون شورونه نشته
دیما د لاس ګوربت ته
د پرواز وزرونه نشته
د آرین په نغري کې
دزردشت اورونه نشته
د تیاروخدای باچاهی کړی
میترائې فکرونه نشته
د ویدا افسانه ګونګه
د نیسانازونه نشته
د غاټولوبوټې سوي
د هوما ګلونه نشته
د مستۍ بزمونه غلي
دسوما جامونه نشته
په کردار، ګفتار، پندار کې
د نیکو خویونه نشته
د باګرام په معبده کې
داوشاس رقصونه نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوشان لوی مدنیت هیر
د فرهنګ ویاړونه نشته
د ضحاک د ښامار غاښ ته
د کاوه زواکونه نشته
ایمل خان ـ دریا خان لاړل
د خوشحال ننګونه نشته
په ایلبند او سردرو کې
د شپنو غږونه نشته
آمو ژاړي آباسین ته
چې اتل میړونه نشته
د پامیر په زړه کې اوردی
پکې سره لالونه نشته
هر څه مړه دی هرې خواته
د پاخون سوچونه نشته
د کاغانو بازار تود دی
د بلبل غږونه نشته
د ګیدړو په دوران کې
د زمرو وختونه نشته

۱۹۹۹/۴/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيخ ته

تــه د طــهـوروپـه خيالونوکې مست

ته دغلمانو په خــوبــونــوکې مست

ته د حورانو د نــازونـــو نـــيـــشـئه

تـــه د کـــوثــرو په موجونوکې مست

تـــه د جـــنـــت د بـــاغ او ګل لـــيونی

تـــه د عـــقـــبا پـــه لذتونو کې مست

تـــه پـــه ثـــواب پسی سرتوره ملنګ

تـــه بـــه تـوبو اوتکبيرونو کې مست

تـــه د ازل پـــه لاس جـــوړ شوی غلام

تـــه د پـــرديـــو پـــه دامونو کې مست

تـــه د تـــقـــدير ځنځير په غاړه ګرځې

تـــه د قـــسمت پـــه تـالابونوکې مست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د معروف او منکر چیغې وهې

ته په ګناه او عذابونو کې مست

ته دې وهه د عقل لا فې شیخه

د جهل پلارئې په وهمونو کې مست

ته به زمري ته سمه لار څه ښئې ؟

ئې په ګمراهو تدبیرونو کې مست

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژړا ملګري

زه خپلو یادونو سره ژاړمه

ځکه فریادونو سره ژاړمه

اوښکې مې شوکارې لګوي په مخ

خود به له سوزونو سره ژاړمه

خپلو ته مې هم چې ډېر پردي ښکاري

زه داسی غمونو سره ژاړمه

زړه ئې کړ سوری راته، ځیګر ویلې

دغسی دردونو سره ژاړمه

کریکه مې د سوز، د بریښنا منډه ده

مستو توفانون سره ژاړمه

نخښه د کوم ټپ مې په صورت نشته

پټو پرهرونو سره ژاړمه

تښتي مې له روح نه د دوزخ لمبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمبو کلی

اسدالله زمری

داسی عذابونو سره ژاړمه

وبه چوی که تیرې ته ئې ووایم

زه د زړه حالونو سره ژاړمه

هر بند کې ئې موج وهي دزړه وینې

تل چې مې شعرونو سره ژاړمه

خوله کې د غربت ددیو پریوتی یم

ډیرو حسرتونو سره ژاړمه

وای چې د وطن ددنګو غرو زمری

سوو امیدونو سره ژاړمه

۱۹۹۹/۴/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل وسو

کابل وسو، نازولی کابل وسو
د وطن د مور دا ښکلی کاکل وسو
چې اغزي وو د پردو د بدو سترګو
د افغان د پګړۍ سرکې، سور ګل وسو
د عطرونو پر ځای خیږي تري لو خړي
غاټول وسو، ګلاب وسو، سنبل وسو
د غرور تندی ئې مات شو سترګې تتې
د مکار خزان له لاسه بلبل وسو
چې له موټي ئې قوی سوک وو جوړ شوی
نامردیو ئې ټول توان تحمل وسو
چې راټول وو پری خواره واره وګړي
د نااهلو اولاد و تغافل وسو
سر ببر، ټټر شوکارې، مخ شکیدلی
دې حالت ته ئې پردی وو که خپل وسو
بشري تاریخ پری سوی لوغړن شو
بی تاریخو چې لرغونی کابل وسو
چې لوګی ئې وای ښکلا ته ای زمریه
چا لمبه کړه په نظر، په منګل وسو

۱۹۹/۴/۲

وران کابل

کابل وران شو، په لمبو کې جلبل وسو
د وطن د ميړنيو اتل وسو
چې عشرت ته ئې حسرت کې سوځيدل ټول
ددې غرونو شنه لمن او ګوګل وسو
لودن ورک شوله هر چا نه، زمان ورک شو
نن لمبه شو په لمبو کې، ازل وسو
مرګ ياغی شو، خپل پردي ورځنې ورک دي
عزرائيل ئې کړ ستي او اجل وسو
چې وو تږی تل د سولې- پخلائينې
کرکې وران کړ په جنګونو، جدل وسو
هيخ زړه سوی او صرفه چا ورته ونه کړه
په جامه د کاروانې کې، تورغل وسو
ټول بدن مې شو لمبه لمبه پرې سوزي
د زړه تل کې مې بل اورد بدل وسو
د ګربت داځاله ورانه، بچي ئې وريت شول
د زمرو د استوګنې بورجل وسو

۱۹۹۹/۴/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدله زمانه

ورکې د ژوندون خوږې نغمې شولې
ځکې د سماع او وعظ نارې شولې
درونـد ښادر د مرګ دی په دې مینه پروت
هرخواته قبرونه وحضیرې شولې
هرچرته ده ګرمه دلمبو قصه
هرڅه پرې لوخړې او ایرې شولې
دلته اوس سودا د مرګ او ژوبلې ده
نوی ئې دلال او معاملې شولې
چیرته چې ښکالو باندې بندیز لګې
غلې پرې نغمې او ترانې شولې
غیږه کې زمري نه ګیدړو کټه
ځکه ،اوس بدلې زمانې شولې
چیرته خفاشان چې پاچاهي کوي
ورکې ترې رڼا او سپیدې شولې
هر چنې ساقي شو د رضوان د جام
هیرې ورنه سوال او وظیفې شولې
ټول وینی خواره کړل د طهور طمعې
سور پکې جهاد او سرې سجدې شولې
خوب او خیال د حورو او غلمانو دی
ګرمې د جنت.دوزخ قصې شولې
تور جلاد هم سپینې جامې و اغوستې
حکم ئې قصلص او یا دورې شولې
بس مرداري ګیری،غوړې څنې دي
ورکې دافغان جګې شملې شولې
سر نشته وسرور نشته،سالار نشته
ستر ګې د غیرت ټولې وړندې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غیرت ځریکې

«چې له ګرده د پښنو ئې، پس له مرګه هم آمـــان غــوښت»
د هغه خوشحال په قبر ، ښکاري اوس دپردو پلونه»
د «میر ویس» ټول ارمانونه،نن د شرم ډنډ کې ډوب شــول
د وطن د مور په وېنو ،بیا ګرګین ښخ کړل غاښونه
د « احمد» غیرت او برم ، بی ننګیو کې ورک ښـــکـــاري
د نا اهل اولاد له لاسه ، ورېږ د سیالو پیغورونه
په هر ځای کې ښخې ښکاري ،د تورتم خوني منـګولــې
په تیارو کې دي لاروركی «روښاني» عالي فکرونه
د « ملالې » دروند پړونی ، بې ستریو ته پــــرده شـــــوه
د «نازو » په نامه خاندي ، د بازار هر جائې نجونه
«مسجدي» دی که «ملا» دی، د مسجد له نـــامــه تښتي
په کلدار او ریال خرڅ شول ،هم مذهب ،هم ایمانونه
«ابا سین»«آمو »ته ژاړي، د «هلمند » اوښکې شوې وچې
چې اوبو په ځای ئې زړو کې ، د سرو وینو دي موجونه
«هندو کش» په سپینه رېږه ،رنې اوښکې دی بهیـــــږي
چې په تور بازار ئې خرڅ شول ، ټول د سرو زرو کانونه
د هغو د غیرت ځریکې ،نورې غـــــلــې او ویدې دي
چې په ټېټو سترګو ئې وڅښل د پردو د جام بنګونه
د افغان ستره ټبره ، سترګې وغـــوړوه پـــــاڅـــــه !
ستا وطن ته دي نیغ شوي د نیستۍ ترخه ګواښونه
ننګ دې څه شو نوم دې څه شو ؟عزت څه او پت دې څه شو ؟
د «اکبر» له ګوره خیږي ، داسې چیغې فریادونه
د پلرو د تورې بریښ لاړ ،اسارت په زنګ کې ورک شو
د خپل ورور په زړه دې تش کړل ،د پردیو تو پکونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پردیو تر لاس لاندې ، نه عزت شته او نه پـــــت شته
دې دنیا کې تل سرلوړي ، ټول خپلواکه ملتونه
سر هغه دی چې شو پورته ،مټ هغه چې وښـــوریــږي
تل ژوندي هغه ځلمي دي ، چې آزاد ئې کړل ځانونه

ځه زمریه تری لوګی شه ،چې نظر ئې نه شي توره
چا چې غوڅ کړل په میړانه ، د پردو سر او لاسونه

۱۹۹۹/۵/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلنه

ځي چې له وطن نه رنګ په رنګ غمونه وکړو
څه چې مو کرلي دي هغه فصلونه وريبو

پاکې ارادې او نيکې هيلې که سر خوره شوې
ځې چې د ناولو سر خورو ، سرونه وريبو

کله د چا لاس، کله پښه او کله سر غوڅ دی
دې د ژوند لوګرو نه خوني لاسونه وريبو

هر يو د خپل پلار او د نيکونو دعا ګويه کړو
ځي د کفن کشو ددوران ، وختونه وريبو

هر څوک وائې څه په ما ئې څه؟ ما هر څه کړي دي
ځان نه را تاو کړي ، دا غلط خيالونه وريبو

څو پوری به خپلو کې د جنګ شر م ته غاړه ږدو
ځي چې ټول وطن نه ،د نفاق تخمونه وريبو

څو مره بې ننګي ده چې د بل دلاس آله واوسو
خپل لاسونه يو کړو ، دا پردي زواکونه وريبو

څو چې سوارې ئې شې نيزې تيري کوونکو ته
دوی چې دي کرلي ، دا اغزن ګلونه وريبو

دې و حشت ته غلی کښينا ستل پخپله جرم دی
ځي چې د عمل د لا س او پښو بندونه وريبو

قبر د شهيد به کړو سنګر او شنا خته ئې سپر ځانته
تورو او نيزو ته به دا ټول توغونه وريبو

در س به د عبرت ورڅخه وا خلو مستقبل ژوند ته
ځمکې د ماضي نه به کره درسونه وريبو

دغه د تاريخ د آزموينې نوی دور دی
پا څيږئ زمرو چې د بري خوندونه وريبو

۱۹۹۹/۵/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د شعرونو یوه مجموعه چې نوم مې ورته« د لمبو کلی» ایښی وو ،د کابل له دولتي مطبعې او یو شمیر نورو کتابونو سره یو ځای د مجاهدینو په لاسو وسوځیده ،دا شعر په همدې مناسبت لیکل شوی دی.اوس چې د نوموړې مجموعې شعرونه را سره نشته او له وطن نه هم «د لمبو کلی» جوړ دی نو دا مجموعه مې هم دا سې وتوموله.

د لمبو کلی

وسو په لمبو کې د لمبو کلی　　　دا د ښکلو هیلو او اسرو کلی
هره خښته ئې زما توته د زړه　　　خته ئې په وینو وه لمده دزړه
وه هوائې مسته ولوله د زړه　　　دا مې وو د روح د اوسیدو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته اوسیدل مې امیدونه ټول　　　هلته غوړیدل مې ارمانونه ټول
هلته نڅیدل مې هوسونه ټول　　　دا زما د ټولو اندیښنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته جذبې مې د ځوانۍ پټې　　　هلته انګازې مې د یارۍ پټې
هلته مې د زړه بې قرارۍ پټې　　　دا مې وو د مستو ولولو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته احساسات ټول خوځیدل زما　　　هلته ټول رازونه ښکاریدل زما
هلته ټول غمونه بلیدل زما　　　دا مې د ښادیو او غمو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هره پوله ئې حد وو د غمو زما　　　هر پټۍ ئې کښت د ترانو زما
هر بوټۍ ئې ځاله دآرزو زما　　　دا مې د شنیلیو او ورشو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هر انګړ کې جوش وو د ژوندون غلی　　　هر کور کې جنون وو د هامون غلی
هره خونه کې ئې نن،سبا ،پرون غلی　　　دا مې وو د غلو تو فانو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر خوا ته ژوندی وې د پاڅون هڅې　　　هر خوا غږيدلې د لټون هـڅې
هر شی کې تودې وی د بدلون هڅې　　　دا مې وو د ځوانو تلوسو کـلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته کلمې لکه سکروټې وې　　　هلتـــه ارادې تر پولاد کلکې وې
هلته پيمانونه ټولې ګټې وې　　　داو و د زيـــارکښو پرګنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

دا کلی وو جوړ مې له شعرونو نه　　　ښکلو ځلوريـځـــو غـزلـونو نه
جوړ وو له روانو سيلا وونو نه　　　دا مې د احساس د پــلوشـــو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

بل پرې مجاهدو سره اورونه کړل　　　جګ ئې ورته زړه نه تور دودونه کړل
خاورې او ايرې ئې سره لالونه کړل　　　جوړ تری شو د ورانو کنډوالــو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سم اټکل

زه دې يم شاعر او ته غزل زما
ته مې تلوسه او ته تکل زما
بار د ژوند په ولو سرګردانه تل
زه يم مسافر، ته سر منزل زما
هر خوا مې کوهي او ګړنګونه دي
ته د کړليچنو لارو مل زما
زه بندي د غم د تورتمونو يم
ته دغو تيارو کې ئې مشعل زما
زه د ناهيليو د کوهي يوسف
ته مې ئې نجات او ته اجل زما
دې ترخو يادونو کې چې پائمه
ته مې ئې خواږه او ته عسل زما
زړه خو دې به يو ځل رانه وړی دی
راشه يو ځل بيا ډک کړه ګوګل زما
ته به مې د ژوند د پائښت ستوری شې
سم مې وو بس دغه يو اټکل زما

۱۹۹۹/۵/۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې زمرۍ

هغه د حسن ښاپیرۍ ده ، د ښکـــلا فرښته — له حیـــا ډکه شنه غوټۍ ده ، د وفا فرشته

هره اداء ئې د نظر ، په زړه خوښې راولــــي — د شنــــه چمن مسته هوسۍ ده د حیا فرشته

په ترنم کې د غږ،روح ته ،زندګي ورکـــوي — د مـــو سیقي د ملک شهۍ ده ، د رڼا فرشته

د تن له عطرو ئې وږمه د پسرلي اخـــلي ساه — تـــــړلی کان د خوشبوئۍ ده ، د بقا فرشته

هره غمزه ئې د دو سترګو ،یو زر غشـــي ولي — د شنه اسمان سخته ږلۍ ده د برېښنا فرشته

ځمکه،اسمان ئې د ښکلا د جلوو لـمر نیولی — د ټـــولو حورو شهزادګۍ ده، د دنیا فرشته

زمریه پام چې د هوس په دام ئــــې کېنوځې — د پښتــــنې مینې زمرۍ ده،او زما فرشته

۱۹۹۹/۵/۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

عرش

مینه ژوند کې د انسان ، یـــو خزانه ده
دا د ټولو زیــږورونو دُردانــــه ده
د احساس او عاطفې د اسمان عرش دی
د خوښـــــیو او غـــمـــــونوتازیانه ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاله اور

مینه څه ده ؟د ژوندون د کـــاله اور ده
بې له مینې د انسان زړه سوی سکور ده
یا د اور او د کــــنګل یوه تهوتــه ده
یا د تو رو تیارو تل کې یو زوړ ګور ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

مینه حسن ده ، وفا ده او ښکــلا ده
مینه شور د زندګي ده او رڼا ده
د غرور او د غیرت د تاج الماس دی
مینه نن، مینه پرون، مینه سبا ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه ګل ده ، په ګـــلـــزار د سړیتوب
مینه لـــمر ده په سهـــار د سړیتوب

مېنه ګنج ده چې بها ئې مونده نه شي
نه خرڅیږي په بـــازار د ســـړیتوب

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبو تصویر

ته لکه غوټۍ د حیا شنو پاڼو کې پټه ښه
زه د تا په عشق کې لکه ګل غوندې رسوا خوشحال

ته زما د زړه صدف کې، ښکلې مرغلره ئې
زه دې په بازار د محبت کې په سودا خوشحال

ته بله ډیوه ، د شیشې منځ کې تل رڼه واوسې
زه لکه پتنګ دې په طواف او په رڼا خوشحال

ته پښتنه ناوې ، د عفت شالوکې پټه ئې
زه لکه ماشوم دې د دیدار په تمنا خوشحال

ته د اسمان ستورې، رسیدل در ته مهال بریښي
زه ورک مسافر ،دې په جلوو او په ځلا خوشحال

ته لکه ایمان مې ، د وجود په ذروبره ئې
زه د عشق عاصي دې په وعده د نن سبا خوشحال

ته ئې د اوبو تصویر ، چې لاس در وړلی نه شمه
زه د وصال تږی ،په سراب یم د سارا خوشحال

ته لکه هوسۍ د ترئیدلو او ښکلا مثال
زه لکه زمری دې د خرام په تماشا خوشحال

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته مونـــــدلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یـــــما په خیر پـــاچـــــا د آریـــــانـــــا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګـــــدایۍ راکـــړ
کاش ! دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده ! ته به وریت وی د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تـــــر مـــرګـــــه د زمري بخته
تا کې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

د اندیښنو لړۍ

شپه دې د زلفو سلسلو اوږده کړه
که ما په دې ښکلو قصو اوږده کړه
شم له دې نیم نفس ژوندون نه لوګی
چې ستا ارزو ئې په کلو اوږده کړه
یو غمزه وه ،د بڼو له شانه
چې ئې لړۍ د اندیښنو اوږده کړه
کومې اداء ته دې قیامت ووایم؟
ورځ خو د مخ ، په پلوشو اوږده کړه
نه مړیدم دې ،په دیدن باندې زه
چې مې خبره په ورو ورو اوږده کړه
زمریه !سترګې له دنیا نه پور کړه
لحظه د وصل په کتو اوږده کړه !

۱۹۹۹/۶/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مراد څرک

له حسده لیونی شم ائینې ته
چې نیولی ئې په غیږ کې ستا تصویر دی
حسنه تا دا شور ماشور په دنیا جوړ کړ؟
که شکولی مې مجنون عشق ځنځیر دی
نظر څنګه لار پیدا کړي ستا لیمو ته ؟
چې مدهوشه دې د مخ رڼا ته ځیر دی
دا د مشکو قافله په دې لار راغله ؟
که خرام کې چیرته بیا زما نخچیر دی؟!
چې په هر قدم کې ، سل ځایه لګیږي
دا زما په تندی لیک، څنګه تقدیر دی؟
د مرام په غره به، څرک د مراد وشي
هسې نه چې بې پایانه دا شوګیر دی

۱۹۹۹/۶/۲۵

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library